

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus II. De Reliquiis Sanctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

ac demum etiam illis, quorum corpora in magnificis Mausoleis condita, honorantur, animâ illorum in inferno conscriptâ. Deducitur 2. rectè dici, quod Ecclesia pro his, qui in ebrietate sunt perempti, vix permittat orari, cum vix contingat eos in gratia decedere.

3640

Præter hæc not. in c. *Vnico h. 1. in 6.* præcipi, festa duodecim Apostolorum, quatuor Evangelistarum, & quatuor Doctorum & Confessorum Ecclesiæ (scilicet Gregorii, Augustini, Ambrosii & Hieronymi) sub officio duplici solemniter celebrari. In Clementina *unica*, eod. Festum Corporis Christi, debere celebrari feriâ V. post Octavam Pentecostes, & certas indulgentias concedi eis, qui in Festo, vel intra Octavam, officio, vel horis interfuerint: demum in Extravag. 1. *inter omnes*: qui Conceptionem immaculatæ Virginis devotè celebraverint, in eodem Festo, & ejus Octavis officio interfuerint, eis tales indulgentias tribui, quales consequuntur Christi fideles in Corporis Christi festivitate, in Extravag. autem 2. idem Sixtus IV. statuit, quod excommunicationem ipso facto incurrant *Prædicatores*, afferentes *divam Virginem in peccato mortali fuisse conceptam*; aut qui dicunt, quod *Festum Conceptionis ejus celebrantes, graviter peccant*, & vult præsentem constitutionem in locis populosis publicari. De hoc V. Trid. Sess. 7. in Decreto de peccato originali, & plures Summorum Pontificum Constitutiones.

ARTICULUS II.

De Reliquiis Sanctorum.

3641

DE his agit c. 2. h. t. quod est desumptum ex CC. generali sub Innocentio III. ubi, cum ex eo, inquit, quod *quidam Sanctorum Reliquias exponunt venales, & eas passim ostendunt, Christianæ reliquie detractum sit sapius: ne in posterum detraharur*, præsentis Decreto statuimus, ut *antiquæ Reliquie à modo extra capsam nullatenus ostendantur, nec exponantur venales: inventas autem de novo nemo publicè venerari præsumat, nisi prius autoritate Romani Pontificis fuerint approbata, Prælati vero non permittant eos, qui ad eorum Ecclesiarum, causâ venerationis, accedunt, variis signis, aut falsis documentis decipi,*
Tom. III.

sicut in plerisque locis, occasione quaestus, fieri consuevit.

Ex hoc deducitur 1. Reliquias Sanctorum vendi non posse, cum sint res sacra, consequenter non recipiant æstimationem, ut temporali compensari possint, adeo, ut ipsarum venditio non possit excusari à Simonia, de quo agimus l. 5. tit. 3. posse tamen vendi, clausas aliqua thecâ, lignea, argentea, &c: sic tamen, ut solum ea materia, & labor pretio compensetur, quin titulo reliquiarum carius æstimetur de quo loc. cit.

Deducitur 2. esse distinctionem hic inter Reliquias *novas, & antiquas*, per *novas* intelliguntur hic omnes novæ, quæ scilicet de novo inventæ sunt, id, quod dupliciter fieri potest. 1. de Reliquiis alicujus Sancti jam aliàs ab Ecclesia canonizati, vel beatificati, noviter tamen, seu primò jam inventis cum instrumento authentico; 2. de Reliquiis alicujus nondum canonizati, vel beatificati, primum nunc & noviter inventis; hinc antiquæ censentur, Reliquiæ Sanctorum de quorum canonizatione, vel beatificatione jam aliàs constat, uti & hoc, quod reliquie illorum sint.

Deducitur 3. antiquas Sanctorum reliquias non esse populo exhibendas extra capsam, vel loculum, quo conditæ sunt, ne detur detractoribus occasio, malè sentiendi, vel loquendi, prout exponitur in textu relato supr. n. 3641. de quo V. Sanchez in Decalog. tom. 1. l. 2. c. 43. n. 21. Deducitur 4. dictas Reliquias non esse exponendas *quaestus causâ*, nam hoc continet intentionem avaritiæ, ac lucri temporalis cupiditatem in rebus sacris, & saperet Reliquias *exponi venales*.

Deducitur 5. non licere Reliquias de novo inventas *cultui publico* exponere prius, quàm à Summo Pontifice approbata sint, ut constat ex textu in n. 3641. quod tamen accipe de reliquiis noviter inventis, de quibus non habetur authenticum instrumentum, vel scriptura, quod sint antiquorum Sanctorum, jam ante ab Ecclesia canonizatorum, vel beatificatorum. Dixi *cultui publico*, privatus enim non interdicitur, sicut nec cultus privatus Reliquiarum de illis, qui quidem necdum ab Ecclesia canonizati, vel beatificati sunt, decesserunt tamen communi sensu, & opinione Sanctitatis, de quibus V. Sanchez

cit. Gloss. in c. Vnico h. t. in 6. V. Sedis Apostolica, & alii apud Barbof. in c. 2. h. t. n. 5.

3646 Quæstio est, quid hic intelligatur per *cultum publicum*? respondet Barbof. cit. cum Bellarmino, Turriano, D. Thoma, & aliis ibid. relatis, intelligi, *festum ejus celebrare, nomen ejus in Lytaniis* (quæ dum nomine Ecclesie; non autem privatim) *nominare, in Martyrologiis describere, in die obitus Ecclesie campanas pulsare, imaginem ejus cum radio depingere, in oratorio, sacristia vel alio loco publico affigere, ac venerari* &c. quo etiam pertinet decretum Urbani VIII. quod refertur à Barbofa in dict. c. 2. à n. 6.

3647 Quæstio altera est, an reliquias noviter inventas, approbatas ab Episcopo liceat cultui publico exponere? sermo est de illis, quæ sunt reliquæ Sanctorum jam alias ab Ecclesia canonizatorum, vel beatificatorum, si per scripturam authenticam constet, esse reliquias illorum, tamen si noviter inventæ sint? de his enim, ubi dubium est, communis negat, affirmativa videtur ob stare textus in dict. c. 2. ibi: *inventas autem de novo nullus publicè venerari præsumat, nisi prius Auctoritate Romani Pontificis fuerint approbate, cui tamen videtur opponi Trid. Sess. 25. de Regularibus in decreto de Invocatione, & reliquiis Sanctorum ibi: hac, ut fidelius observentur, statuit sancta Synodus, nemini licere ulla in loco, vel Ecclesia, etiam quomodolibet, exempta, ullam insolitam ponere, vel ponendam curare imaginem, nisi ab Episcopo approbata fuerit, nulla etiam admittenda esse nova miracula nec novas reliquias recipiendas, nisi eodem recognoscente & approbante Episcopo, qui simulatque de iis aliquid compertum habuerit, adhibitis in consilium Theologis, & aliis piis Viris ea faciat, quæ veritati, & pietati consentanea judicaverit.*

3648 Ex hoc textu censuerunt aliqui, ut refert Barbofa in c. 2. h. t. n. 4. per istud Tridentini decretum, antiquatam esse dispositionem juris antiqui in dict. c. 2. in CC. Lateran. volentes posse Episcopum

examinare miracula hominis defuncti non canonizati, nec beatificati, & publicare, atque approbare absque Summi Pontificis auctoritate: alii ultrò consent, in textu Tridentini nec adversari, nec derogari dicto c. 2. & illum loqui solum de miraculis, & reliquiis, & imaginibus Sanctorum canonizatorum & beatificatorum, pro qua sententia citatur Philiartholus de offic. Sacerdot. tom. 1. p. 1. l. 3. c. 9. Azor p. 1. l. 9. c. 8. q. 8. Sanchez cit. c. 43. n. 10. & alii.

Ad hanc contrarietatem dissolven-
dam refert Barbofa cit. in c. 2. h. t. n. 4. consultum esse à se Congregationem, CC. Tridentini Interpretum, dubitatione sic propositâ Anno 1626. Decreto Concilii Sess. 25. de Invocatione, Veneratione, ac Reliquiis Sanctorum cavetur in hæc verba: *Nulla etiam admittenda esse nova miracula nisi eodem recognoscente, vel approbante Episcopo, qui simul atque de iis aliquid compertum habuerit, adhibitis in Consilium Theologis, & aliis piis Viris ea faciat, quæ veritati, & pietati consentanea judicaverit; quæritur, an hæc Concilii dispositio, quæ videtur admodum universalis, intelligenda sit de Miraculis personæ etiam non canonizate, an verò de Miraculis Sanctorum canonizatorum duntaxat? & resolutum: de omnibus esse intelligendam.*

Sed circa hanc dubitationem advertendum, responsionem Sacra Congregationis factam solum ad quæstionem propositam, quæ fuit de approbatione *Miraculorum*; non autem *Reliquiarum*; quo fit, vi datæ responsionis non contradicere Concilii Lateranensis relato in c. 2. h. t. ac proinde illam hodie dum persisteret in suo vigore, quo scilicet liceat Episcopis approbare *reliquias Sanctorum* jam ante canonizatorum, esto noviter re-
pertas, si annexam habeant scripturam authenticam, quæ testatur, *cas esse culti Sancti*, secus, si dubium sit? ut traduntur Authores n. 3648. relati.

☞ (o) ☞